

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Marta Pańczyk-Kujawska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **21 listopada 2012 r.**

na rozprawie

sprawyz wniosku **E. T. (1)**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o podleganie rolniczym ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji wnioskodawcy E. T. (1)

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **17 kwietnia 2012 r.** sygn. akt **III U 5/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 743/12

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją wydaną

23 listopada 2011r., adresowaną do E. T. (1), stwierdził ustanie, wobec niego, ubezpieczenia społecznego rolników z mocy ustawy, w pełnym zakresie od 1 kwietnia 2005r.

Na uzasadnienie, tak określonego stanowiska został podniesiony fakt prowadzenia przez wnioskodawcę działalności gospodarczej, rozpoczętej przed 2 maja 2004r. i w związku z tym nie przedłożenie stosownego zaświadczenia z Urzędu Skarbowego w terminie do 14 lutego 2005r. , o wysokości należnego podatku za rok 2004r. Powyższe skutkować musiało wyłączeniem z podlegania rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu od daty wskazanej w decyzji.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia organ rentowy powołał art. art. 36, 3 a oraz 5 a ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W odwołaniu od powyższej decyzji, skierowanym do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu, E. T. (1) wniósł o jej uchylenie w całości. Argumentacja przywołana na uzasadnienie powyższego wniosku w istocie sprowadza się do twierdzenia, że prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej rozpoczął w 1992r., a przepisy zmieniające ustawę rolną i wprowadzające wymóg informowania rolniczego organu rentowego o fakcie jej rozpoczęcia i doręczania stosownych zaświadczeń z Urzędu Skarbowego, weszły w życie znacznie później, co nie może skutkować wyłączeniem go z podlegania rolniczemu ubezpieczeniu z datą wsteczną. Za trafnością tejże argumentacji w ocenie odwołującego, przemawia przywołane orzecznictwo Sądu Najwyższego dotyczące wykładni art. 5a ustawy rolnej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, w uzasadnieniu podnosząc tę samą argumentację, która legła u podstaw zaskarżonej decyzji, dodatkowo jedynie podał, że o fakcie prowadzenia przez odwołującego pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskał informację przesłaną przez Urząd Gminy w M. 26 października 2011r., a tyjącą zaprzestania jej wykonywania, co skutkowało wydaniem kolejnej decyzji stwierdzającej jego podleganie rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu rolników od 30 listopada 2011r.

Rozpoznając odwołanie Sąd I instancji informacyjnie przesłuchał wnioskodawcę, a następnie przeprowadził dowód z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. dotyczącej wysokości kwoty opłaconego przez E. T. (1) podatku w latach od 2004 – 2011r. , pisma Wójta Gminy w M. z 8 lutego 2012r. zawierającego informację o dacie rozpoczęcia przez niego działalności gospodarczej, jak również o fakcie jej nie zawieszania, z zaświadczeń Naczelnika Urzędu Skarbowego M. z 1 lutego 2012r. przedstawionych przez wnioskodawcę, z pism ZUS Oddziału R. z 17 lutego 2012r. oraz 9 marca 2012r. zawierających informacje, że wnioskodawca nie figuruje w rejestrze płatników składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, a także że w okresie po 31 grudnia 1998r. nie dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, z akt prowadzonych w jego sprawie przez stronę pozwaną, i jak również z zeznań świadka E. T. (2) oraz zeznań w charakterze strony wnioskodawcy, a następnie wyrokiem wydanym 17 kwietnia 2012r. oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu wskazał, w pierwszej kolejności, na niekwestionowane przez strony okoliczności dotyczące arealu prowadzonego przez odwołującego wspólnie z żoną gospodarstwa rolnego (3, 85 ha fiz. tj. 4 09 ha przelicz.) i dalej daty rozpoczęcia przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej (1 sierpnia 1992r.) oraz jej charakteru, a także powiadomienia o jej rozpoczęciu Urzędu Skarbowego i ZUS –u. W dalszej części Sąd podniósł, że wnioskodawca 24 października 2011r. zgłosił w UG w M. wniosek o wprowadzenie zmian dotyczących działalności, jednocześnie w tym wniosku zaznaczył, że „ chce kontynuować ubezpieczenie społeczne rolników, nie podając jednocześnie że w poprzednim roku podatkowym prowadził działalność gospodarczą”.

Powyższy wniosek został przesłany do KRUS – u , gdzie odnotowano jego wpływ 26 października 2011r, i w tej dacie strona pozwana uzyskała wiedzę o fakcie prowadzenia przez odwołującego pozarolniczej działalności gospodarczej. Dalej Sąd wskazał, że w ewidencji działalności gospodarczej, jak również we właściwym Urzędzie Skarbowym nie było informacji o zawieszeniu wykonywania działalności prowadzonej przez wnioskodawcę. Kwota należnego z tytułu jej prowadzenia zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych w żadnym roku nie przekroczyła 2 528 zł.

Dalej Sąd ustalił, że wnioskodawca od 1998r. nie figuruje w rejestrze płatników składek i ubezpieczonych prowadzonym przez ZUS. Do tej daty od 1992r. kiedy to rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu w następujących okresach: od 1 sierpnia – 31 października 1992r., od 15 lipca – 30 listopada 1993r. oraz od 20 sierpnia – 30 września 1996r.

Jako rolnik podlegał w pełnym zakresie, z mocy ustawy, rolniczemu ubezpieczeniu do 1 stycznia 1987 – 31 grudnia 1988r, a następnie po przerwie ponownie został objęty tym ubezpieczeniem od 1 kwietnia 1992r. W dalszej

części Sąd przywołał informacje strony pozwanej zawarte w decyzjach wydanych 20 stycznia 2000r. i 13 sierpnia 2002r. adresowanych do wnioskodawcy, a dotyczących objęcia jego żony E. rolniczym ubezpieczeniem społecznym, akcentując tę - o obowiązku powiadomienia KRUS -u (bez wezwania) o wszelkich okolicznościach mających wpływ na podleganie ubezpieczeniom społecznym i o wystąpieniu ewentualnych zmian dotyczących tychże okoliczności. Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawca nie zawiadomił strony pozwanej o prowadzonej działalności gospodarczej, nie złożył także stosownego zaświadczenia o formie opodatkowania, jak również o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego za rok 2003 – do 30 września 2004r., nie złożył również zaświadczenia właściwego Urzędu Skarbowego o kwocie należnego podatku od przychodów z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej za rok 2004 – do 14 lutego 2005r.

Następnie wskazał okresy podejmowania przez odwołującego (przypadające na lata 2004 – 2011r.), zatrudnienia w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony (sezon grzewczy w Szkole Podstawowej w C. w wymiarze 1/4 etatu w charakterze konserwatora maszyn i urządzeń), przypadające:

- od 15 grudnia 2003r. – 30 kwietnia 2004r. ,
- od 15 października 2004 – 15 maja 2005r.,
- od 15 października 2005 – 30 kwietnia 2006r,
- od 15 października – 30 kwietnia 2007r.,
- od 15 października 2007 – 30 kwietnia 2008r.,
- od 15 października 2008 – 30 kwietnia 2009r.,
- od 15 października 2009 – 30 kwietnia 2010r, oraz
- od 15 października 2010 – 15 kwietnia 2011r.

W okresach nie pozostawania w stosunku pracy, E. T. (1) nie miał ustalonego prawa do emerytury ani renty, jak również nie pobierał innych świadczeń

z ubezpieczenia społecznego.

Ostatnie ustalenie Sądu dotyczy daty wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej - działalności prowadzonej przez wnioskodawcę (30 listopada 2011r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, przywołując wszystkie wcześniej przeprowadzone dowody, tak z dokumentów jak i osobowe, które jako niekwestionowane przez strony, uznał za wiarygodne, co również odniósł do zeznań słuchanej w charakterze świadka żony wnioskodawcy, jak i samego wnioskodawcy. Dalej stwierdził, że „okoliczności przytoczone w tych zeznaniach nie mogą stanowić usprawiedliwienia nie wykonania przez wnioskodawcę obowiązków nałożonych przez ustawę, nie mogą też stanowić o zasadności odwołania twierdzenia, że strona nie wiedziała o obowiązku złożenia zaświadczenia, oraz fakt, że nie została o takim obowiązku pouczona przez KRUS, w sytuacji, gdy nie powiadomiła organu rentowego o fakcie prowadzenia działalności i KRUS nie posiadał wiedzy w tym zakresie. Nadto, w wysłanych do wnioskodawcy jeszcze w 2000r. i 2002r. decyzjach dotyczących ubezpieczenia jego żony. zawarte były standardowe pouczenia (zgodne z obowiązującymi wówczas przepisami), dotyczące obowiązków osób prowadzących działalność gospodarczą. Gdyby wnioskodawca dołożył należytej staranności, zainteresowałby się tym faktem i wyjaśnił sytuację dotyczącą swojego ubezpieczenia społecznego, powiadamiając KRUS prowadzeniu działalności gospodarczej. Skutkowałoby to poinformowaniem wnioskodawcy przez ten organ o nowych obowiązkach, jakie przepisy nałożyły w 2004r. na rolników prowadzących działalność gospodarczą”.

Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd w pierwszej kolejności przywołał treść art. 5a ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników

„ w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy

o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 91, poz. 873 ze zm.) od 2 maja 2004r., rolnik który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie, z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej

3 lata, rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanej zgodnie z przepisami o zryczałtowanym podatku dochodowym (lub rozpoczął współpracę przy prowadzeniu tej działalności), podlegał nadal temu ubezpieczeniu jeżeli nie był pracownikiem i nie pozostawał w stosunku służbowym (ust. 1). Taki rolnik podlegał nadal ubezpieczeniu społecznemu rolników jeżeli w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu tej działalności złożył Kasie oświadczenie o kontynuowaniu tego ubezpieczenia oraz udokumentował spełnienie warunków opodatkowania tej działalności w formie zryczałtowanego podatku dochodowego w terminie 7 dni od dnia otrzymania dokumentu ustalającego przez organ podatkowy tę formę opodatkowania (ust. 2). Niezachowanie któregokolwiek z terminów, o których mowa w ust. 2, było równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik rozpoczął wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpoczął współpracę przy prowadzeniu tej działalności (ust. 3). Do dnia 14 lutego każdego roku rolnik prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą lub współpracujący przy prowadzeniu tej działalności, podlegający ubezpieczeniu, zobowiązany był, po rozliczeniu roku podatkowego, złożyć Kasie zaświadczenie właściwego organu podatkowego o wysokości należnego podatku za miniony rok (ust. 5). Jeżeli kwota należnego podatku przekroczyła kwotę 2.528 zł, ubezpieczenie rolnika ustawało z końcem kwartału, w którym rolnik zobowiązany był złożyć Kasie zaświadczenie (ust. 6). Niezachowanie terminu do złożenia zaświadczenia o wysokości należnego za poprzedni rok podatku, o ile nadal prowadzona była pozarolniczą działalność gospodarczą, równoznaczne było z zaistnieniem okoliczności powodujących ustanie ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik zobowiązany był złożyć zaświadczenie (ust. 7). Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz o zmianie niektórych innych ustaw, weszła w życie z dniem 2 maja 2004 r. poza wymienionymi w art. 16 wyjątkami). Zawierała ona przepisy przejściowe, dotyczące rolników, którzy w chwili jej wejścia w życie prowadzili działalność gospodarczą. W art. 5 ust. 1 ustawy zmieniającej, zamieszczono zasady dotyczące tych osób, zgodnie z którymi, rolnik, prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników w dniu wejścia w życie tych przepisów, został zobowiązany do udokumentowania KRUS- owi - w terminie do dnia 30 września 2004 r. - w jakiej formie jest opodatkowana prowadzona przez niego działalność gospodarcza, w przypadku zaś prowadzenia działalności w 2003 r., również do udokumentowania wysokości należnego za ten rok podatku. Niedostarczenie wymienionych dokumentów, zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r., powodowało ustanie ubezpieczenia z końcem trzeciego kwartału 2004 r. i termin przewidziany w art. 5 ust. 1 ustawy z 2 kwietnia 2004 r. był terminem prawa materialnego, wyznaczonym do realizacji określonego w nim uprawnienia, po upływie którego uprawnienie to wygasło i nie mogło być skutecznie realizowane; nie był to termin zależny od organu. Skutek, jaki wywoływało więc niezłożenie w terminie do dnia 30 września 2004 r. wymaganych dokumentów, określony został przez ustawę i następował z mocy tej regulacji, a decyzja organu rentowego, dotycząca ustania ubezpieczenia społecznego rolników, stanowiła jedynie potwierdzenie tego skutku. Niedostarczenie wskazanych w art. 5 ust. 1 dokumentów powodowało wyłączenie z ubezpieczenia rolniczego z końcem III kwartału 2004 r. - z mocy samego prawa (art. 5 ust. 3 ustawy zmieniającej). Jak wynika z dokonanych ustaleń, wnioskodawca nie złożył w terminie stosownych dokumentów, choć forma opodatkowania jego działalności pozwalała - już w chwili wejścia w życie przepisów ustawy zmieniającej - na zachowanie prawa do podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

W kolejnych latach rolnik, podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników i prowadzący jednocześnie działalność gospodarczą miał obowiązek składać - do dnia 14 lutego każdego roku zaświadczenia o wysokości należnego podatku za miniony rok. Z tego obowiązku wnioskodawca również nie wywiązał się, nie złożył zaświadczenia o wysokości podatku należnego od prowadzonej przez niego działalności za rok 2004.

Nie może stanowić przyczyny uzasadniającej niewykonanie obowiązku nałożonego przez ustawę - nieznaną prawo. Wobec faktu, że wnioskodawca nie powiadomił KRUS-u o prowadzeniu działalności gospodarczej, organ ten nie powiadomił go o obowiązkach rolnika łączących się z prowadzeniem działalności gospodarczej i skutkach ich niedopełnienia (nie posiadał bowiem wiedzy, iż taką działalność wnioskodawca prowadzi). Fakt rozpoczęcia działalności przed wejściem w życie przepisów nakładających obowiązek przedstawiania organowi rentowemu zaświadczeń organu podatkowego, nie zwalnia również wnioskodawcy od stosowania się do tych nowych obowiązków i terminów ich realizacji określonych przez przepisy.

Wnioskodawca w zakreślonym przez przepisy terminie nie przedłożył wymaganych dokumentów, a jak wynika z przeprowadzonego postępowania działalność gospodarczą prowadził (z przerwami w okresach sezonu zimowego, których nigdzie nie zgłaszał). Mając wszystko powyższe na uwadze uznać należy, że ubezpieczenie rolnicze wnioskodawcy ustało z końcem III kwartału 2004 r. z mocy samych przepisów. KRUS uznał natomiast, iż podstawa do stwierdzenia ustania ubezpieczenia społecznego rolników wobec wnioskodawcy zaistniała z końcem kwartału, w którym zobowiązany był złożyć zaświadczenie organu podatkowego za rok 2004, tj. od 1 kwietnia 2005 r. Zważywszy powyższe oraz fakt, iż Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego nie może wyjść poza okres wskazany w zaskarżonej decyzji, uznać należało iż odwołanie E. T. (1) od decyzji Prezesa KRUS z dnia 23 listopada 2011 r. nie znajduje podstaw.

Z tych przyczyn odwołanie to oddalono w oparciu o art. 477¹⁴§ 1 k.p.c.”

Wyrok powyższy apelacją do Sądu II instancji zaskarżył E. T. (1) zarzucając, iż jego wydanie nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa materialnego, przy wskazaniu na art. art. 36 . 3a. 5 a ust 1,2 i 5 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 2008r. Nr 50 poz. 291) wniósł o jego zmianę poprzez „ uchylenie” decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia w całości, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku

i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelujący wskazał, że „ pozarolnicza działalność gospodarcza została rozpoczęta przez skarżącego przed dniem wejścia przepisów zmieniających tj. wprowadzających wymóg informowaniu KRUS o początku pozarolniczej działalności gospodarczej przez rolników i doreczenia świadczenia z Urzędu Skarbowego o wysokości podatku za poprzedni rok. w przypadku

skarżącego rok 2004 przez dniem 14 lutego 2005. Decyzja wydana przez KRUS nie może działać wstecz, zgodnie w wyrokiem SN z dnia 08.07.2008r.. sygn. akt II UK 336/07 2. Rolnik, który nie zawiadomi organu rentowego o podjęciu działalności gospodarczej i nie złoży oświadczenia przewidzianego w art. 5a ust. I pkt 1 ustawy z 1990 r o ubezpieczeniu społecznym rolników w ustawowym terminie, przestaje podlegać ubezpieczeniu społecznemu rolników ex lege. Decyzja deklarująca ten fakt nie ma skutku wstecznego. Nie może też wywoływać skutku na przyszłość (ex nunc) z tego oczywistego powodu, że sama żadnym skutków nie wywołuje.

Jest to oczywiste, gdy się zważy, że art. 5a ustawy przelamuje zasadę wykluczenia podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników w czasie podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, przy wyjątkowym potraktowaniu rolnika podejmującego działalność gospodarczą, którego rolnicze ubezpieczenie społeczne może być kontynuowane, mimo zaistnienia przesłanki objęcia z mocy prawa ubezpieczeniem z innego tytułu (prowadzenia działalności gospodarczej). W takiej sytuacji w czasie podejmowania działalności gospodarczej rolnik musi podlegać ubezpieczeniu rolniczemu. Nie chodzi więc o przystąpienie do ubezpieczenia, lecz o jego kontynuację. Wynika to wprost z art. 5a ust. 1 pkt 1, ustanawiającego warunek złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia rolniczego w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy tej działalności, oraz że jego niezłożenie jest równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia rolniczego z. końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik rozpoczął wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracę przy prowadzeniu tej działalności (por. art. 5a ust. 2 pkt 5 oraz. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 1999 r., II UKN 435/98,

OSNAPiUS 2000 nr 6. poz. 244 i z dnia 11 lutego 1999 r.. II UKN 461/98, OSNAPiUS 2000 nr 7. poz. 286 oraz z dnia 26 lipca 2006 r., III UK 46/06. OSNP 2007 nr 15-16. poz. 233).

Skoro tak, to rolnik, który nie zawiadomi organu rentowego o podjęciu działalności gospodarczej i nie złoży oświadczenia przewidzianego w art. 5a ust. 1 pkt 1 w ustawowym terminie, przestaje podlegać ubezpieczeniu społecznemu rolników ex lege. Decyzja deklarująca ten fakt nie ma skutku wstecznego. Nie może też wywoływać skutku na przyszłość (ex nunc) z tego oczywistego powodu, że sama żadnych skutków nie wywołuje.

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak na wstępie”.

Sąd II instancji zważył co następuje:

Apelacja jest całkowicie pozbawiona racji, dlatego podlega oddaleniu.

Wyrok bowiem wydany przez Sąd I instancji, wbrew zarzutom zgłoszonym w apelacji, zawiera trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie, zaś w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie występują przesłanki zaskarżenia mogące wyrok ten wzruszyć, w szczególności te, które ze względu na zapis zawarty w art. 378 kpc, Sąd II instancji ma na uwadze z urzędu.

Na wstępie należy, w pierwszej kolejności, stwierdzić, że Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, jego wyniki właściwie ocenił i ocena ta stanowiła podstawę prawidłowych ustaleń.

Spór w istocie nie dotyczy faktów, lecz jedynie prawa.

Tut. Sąd orzekający przyjmuje jako swoje ustalenia dokonane przez Sąd I instancji, jak również aprobuje dokonaną przez tenże Sąd, ocenę prawną sprawy.

Wypadnie zatem, w tym miejscu, jedynie powtórzyć za Sądem I instancji, że E. T. (1) nie zawiadomił rolniczego organu rentowego o prowadzonej przez siebie od 1992r. działalności gospodarczej. O tym fakcie organ ten został zawiadomiony 26 października 2011r. przy okazji złożenia przez skarżącego wniosku w Urzędzie Gminy w M. o wyrejestrowanie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w związku z zakończeniem jej wykonywania,

i z treści oświadczenia, dołączonego do tego wniosku, o zamiarze kontynuowania ubezpieczenia społecznego rolników.

Ten niesporny w sprawie fakt, ma kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Przypomnieć wypadnie w tym miejscu, iż w świetle zapisu zawartego w art. 37 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 2008r. Nr 50 poz. 291) - na rolniku ciąży obowiązek, bez oczekiwania na wezwanie, zgłaszania Kasie w ciągu 14 dni m.in. okoliczności mających wpływ na podleganie ubezpieczeniu i o zmianach tych okoliczności.

O obowiązkach wynikających z powyższego przepisu, wnioskodawca był pouczony, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd I instancji, wskazując na dwie kolejne decyzje wydane przez KRUS, których był adresatem, a które dotyczyły podlegania rolniczemu ubezpieczeniu, jego żony E. T. (2). Niezawiadomienie strony pozwanej o fakcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, skutkować musi wszystkimi konsekwencjami, jakie ustawodawca przewidział w kolejno zmieniających się przepisach w odniesieniu do osób prowadzących działalność gospodarczą - jednocześnie z działalnością rolniczą, bez względu na przyczynę braku znajomości tych konsekwencji.

Skutków wynikających z zaniechania podjęcia właściwych działań przez skarżącego nie zmienia fakt, akcentowany w apelacji, że prowadzenie działalności gospodarczej zostało rozpoczęte w dacie dalece wcześniejszej, niż wejście w życie przepisów zmieniających ustawę rolną tj. od 2 maja 2004r. Ustawa bowiem zmieniająca z 2 kwietnia 2004r. (Dz. U. Nr 92 poz. 873 ze zm.) nakładała na rolnika prowadzącego jednocześnie działalność gospodarczą podlegającego rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu w dacie jej wejścia w życie - obowiązek udokumentowania Kasie, w terminie do 30 września 2004r. w jakiej formie jest opodatkowana – prowadzona pozarolnicza działalność gospodarcza, a

w sytuacji jej prowadzenia w 2003r. nakładała dalszy obowiązek, a mianowicie udokumentowania także wysokości należnego podatku za ten rok.

Ustawodawca jednocześnie w art. 5 ustanowionym jako przejściowy przepis omawianej regulacji - określił konsekwencje niedostarczenia tego rodzaju dokumentów, a mianowicie że ich niedostarczenie powoduje ustanie ubezpieczenia z końcem III kwartału 2004r.

Wydanie zatem zaskarżonej decyzji stwierdzającej ustanie rolniczego ubezpieczenia znajduje uzasadnienie w prawie. Stwierdzić jednak wypadnie, iż wyłączenie E. T. (1) z ubezpieczenia, powinno nastąpić z końcem III kwartału 2004r. Wyłączenie to jednak zostało dokonane przez stronę pozwaną z datą późniejszą, przy zastosowaniu treści art. 5 a ustawy rolnej po zmianie od 2 maja 2004 r., co należy uznać za nieuprawnione. Z uwagi jednak, na co zwrócił uwagę Sąd I instancji w ostatnim fragmencie uzasadnienia wyroku, na fakt, że wnioskodawca domaga się przywrócenia podlegania rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu z mocy ustawy w pełnym zakresie do czasu zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej - decyzja również w tej części słusznie uzyskała aprobatę, zdanie tut. Sądu orzekającego.

Przywołane w apelacji poglądy judykatury są jednoznaczne i potwierdzają słuszność, tak stanowiska wyrażonego w niniejszej sprawie przez organ rentowy jak i stanowiska Sądu I instancji aprobującego to stanowisko.

Niezależnie bowiem od daty rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej przez rolnika i jego podlegania rolniczemu ubezpieczeniu z mocy prawa, następuje jego wyłączenie z tego ubezpieczenia z końcem III kwartału 2004r. , w sytuacji nieprzedłożenia Kasie dokumentów, złożenie których przewidywał przejściowy przepis art. 5 przywołany wyżej – przewidziany w ustawie z 2 kwietnia 2004r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 91 poz. 873 ze zm).

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja nie wyłącza wnioskodawcy z datą wcześniejszą z ubezpieczenia rolniczego, wbrew zarzutom zawartym w apelacji, poza tą jaką została przewidziana w omawianej ustawie zmieniającej.

Decyzja ta, co wypadnie powtórzyć, potwierdza jedynie tenże fakt tj. ustania podlegania skarżącego ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy prawa.

W tym stanie rzeczy apelacja nie może odnieść pożądanego skutku wobec braku podstaw, zarówno faktycznych jak i prawnych, dlatego orzeczono jak w wyroku na podstawie art. 385 kpc.

Zarządzenie

1. (...)
2. (...)